

**Міністерство освіти і науки України
Національний університет водного господарства
та природокористування
Кафедра державного управління,
документознавства та інформаційної діяльності**

ISSN 2617-4650

СТРАТЕГІЯ І ТАКТИКА ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

**Збірник наукових праць
Випуск 1-2, 2016 р.**

Рівне – 2016

Зміст випуску

<i>ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ</i>	Валіулліна З.В. Корпоративні моделі забезпечення безпеки та економічного балансу у сучасних міжнародних економічних відносинах.....	7	
	Антонова С.Є., Присяжнюк М.М., Сафронюк О.Б. Державне регулювання розвитку економічного потенціалу Рівненської області на сучасному етапі.....	14	
	Гладченко А.Ю. Фактори впливу ТНК на державне управління економічною рівновагою.....	22	
	Миськовець Н.П. Державне регулювання розвитку екосистемного підприємництва в Україні.....	29	
	Притула М.Ю. Європейський досвід управління процесом раціонального природокористування.....	38	
	Сазонець І.Л., Шкоропад Н.О. Інструментарій забезпечення інформаційної безпеки регіону.....	45	
	Сазонець О.М. Світові стратегії інформатизації та тактика наздоганяючого розвитку України.....	50	
	Стець Н.В. Ефективність функціонування сільськогосподарських підприємств в умовах економічних трансформацій в державі.....	61	
	<i>СТРАТЕГІЯ І ТАКТИКА ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ</i>	Дидманидзе Ибраим, Донадзе Михаил, Кахидзе Реваз Основные принципы построения интегрированной информационной системы управления ВУЗов.....	67
		Дробко Е.В. Теоретичні аспекти удосконалення механізмів державного управління у сфері надання духовної допомоги учасникам бойових дій.....	74
Залужна А.Є. Теоретико-методологічні засади осмислення культурної політики держави.....		83	
	Зима І.Я. Визначення проблем реформування соціальної державної системи управління охороною здоров'я в Україні.....	88	

Корбутяк В.І., Даніловець К.М., Пилипчук А.В. Роль електронного документообігу в діяльності місцевих органів виконавчої влади.....	96
Маланчук Л.О., Романишина І.Д. Організації діловодства в органах місцевого самоврядування на прикладі сільських рад.....	101
Набочук О.Ю., Мартинюк С.В. Роль органів місцевого самоврядування в розвитку освіти Рівненщини: сучасний стан, перспективи.....	108
Тихончук Л.Х. Економічне регулювання державою міжнародної діяльності корпорації.....	115
Фесянов П.О., Білобран Т.В., Кобринчук А.С. Роль територіальних громад в економічному житті Луцького району Волинської області.....	121
Цецик Я.П., Мартинюк Г.Ф. Політика польської влади у галузі освіти на Волині у міжвоєнний період.....	126
Вимоги до оформлення статей.....	132

Issue's Contents

<i>ECONOMIC PROBLEMS OF PUBLIC ADMINISTRATION</i>	Valiullina Z.V. Corporative models providing for economic balance in present-day international economic relations.....	7
	Antonova S.Y., Prysiazhniuk M. M., Safroniuk O. B. State regulation of development of economic potential of the Rivne Region at the modern stage.....	14
	Hladchenko A. Y. Factors influence on governance TNC economic equilibrium.....	22
	Myskovets N.P. State regulation of development of ecosystem enterprises in Ukraine...	29
	Prytula M.Y. European experience of management of the process of rational authorization.....	38
	Sazonets I.L., Shkoropad N.O. Institution of institutional insecurity of the region.....	45
	Sazonets O.M. World strategies of informatics and the tactics of developing development of Ukraine.....	50
<i>STRATEGY AND TACTICS OF PUBLIC ADMINISTRATION</i>	Stets N.V. Effectiveness of farming agricultural enterprises in conditions of economic transformations in the state.....	61
	Didmanidze Ibraim, Donadze Mikhail, Kakhidze Revaz Basic principles of building an integrated information management system of universities.....	67
	Drobko E.V. Theoretical aspects of improvement mechanisms of public administration in providing spiritual assistance to combatants.....	74
	Zaluzhna A.Y. Theoretical and methodological bases of measurement of the cultural policy of the state.....	83
	Zyma I.Y. Determination of the problems of reforming the social state health care management system in Ukraine.....	88

Issue's Contents

Korbutiak V. I., Danilovets K.M., Pylypchuk A.V. The role of electronic documentary cooperation in the activities of local bodies of the executive authority.....	96
Malanchuk L.O., Romanyshyna I.D. Organizations of business in local government organizations by the case of agricultural council.....	101
Nabochuk O.Y., Martyniuk S.V. The role of local government organs in developing equal education: the modern state, perspectives.....	108
Tykhonchuk L.H. Economic regulation of the state of international corporate activity.....	115
Fesianov P.O., Bilobran T.V., Kobrynychuk A.S. The role of territorial groups in the economic life of Lutsk Region of the Volyn Region.....	121
Tsetsyk Y.P., Martyniuk H.F. Politics of the Polish government in the field of education in the intervention period.....	126
Requirements for Authors	132

Дробко Е. В.,

к.держ.упр., доцент,
доцент кафедри державного управління,
документознавства та інформаційної діяльності,
Національний університет водного господарства
та природокористування

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ УДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМІВ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ НАДАННЯ ДУХОВНОЇ ДОПОМОГИ УЧАСНИКАМ БОЙОВИХ ДІЙ

Drobko E. V.,

PhD in Public Administration, Associate Professor,
Associate Professor of Public Administration,
Documentation and Information Activities Department
of National University of Water and Environmental Engineering

THEORETICAL ASPECTS OF IMPROVEMENT MECHANISMS OF PUBLIC ADMINISTRATION IN PROVIDING SPIRITUAL ASSISTANCE TO COMBATANTS

Досліджено теоретичні розробки науковців у галузі державного управління щодо структури механізму державного управління та запропоновано удосконалену модель такої структури, а також сформульовано нове поняття «механізм державного управління у сфері надання духовної допомоги учасникам бойових дій». Подано графічні матеріали, що відображають систему державного управління у сфері надання духовної допомоги учасникам бойових дій.

The theoretical development of scientists in the field of public administration in the structure of the mechanism of public administration is investigated and an improved model of such a structure is proposed, as well as a new concept "the mechanisms of public administration in providing spiritual assistance to combatants" is formulated. Graphic materials are presented reflecting the system of state administration in the field of providing spiritual assistance to the participants of hostilities.

Ключові слова: державне управління, механізм державного управління, правовий механізм державного управління, механізмів державного управління у сфері надання духовної допомоги учасникам бойових дій, учасники бойових дій, антитерористична операція.

Keywords: public administration, mechanism of the public administration, legal mechanism of the public administration, mechanism of public administration in providing spiritual assistance to combatants, combatants, anti-terrorist operation.

1. **Постановка проблеми.** Низька ефективність державного управління в будь-якій із сфер життя суспільства пояснюється недосконалістю, а часом і відсутністю механізмів державного управління. Це ж стосується і сфери надання духовної допомоги учасникам бойових дій та особам, які брали безпосередню участь в антитерористичній операції на сході України.

Загалом термін "механізм державного управління" є досить широко вживаним, однак суть, зміст і структура цього терміну до кінця не розкриті. Науковці та практики розуміють його

по-різному, інколи суперечливо.

Для того, щоб визначити зміст цього поняття, необхідно з'ясувати його вихідне (початкове) значення.

2. **Аналіз останніх досліджень і публікацій.** Зміст поняття «механізм державного управління» розкривається багатьма дослідниками. З цього приводу хотілося б виділити наукові праці В. Авер'янова, Г. Атаманчука, В. Бакуменка, В. Князева, І. Булеєва, А. Гладишева, В. Іванова, В. Патрушева, Н. Мойсєєва, В. Коломийчука, М. Круглова, А. Кульмана,

В. Малиновського, Н. Нижник, О. Оболенського, З. Рум'янцева, Ю. Тихомирова, Р. Рудніцької, О. Сидорчук, О. Стельмах, О. Федорчак, Л. Юзькова, та ін. Проте, в наукових публікаціях з державного управління практично відсутні роботи, які стосуються удосконалення механізмів державного управління у сфері надання духовної допомоги учасникам бойових дій.

3. Мета статті.

Мета даної статті: 1) дослідити структуру механізму державного управління та запропонувати удосконалену модель такої структури; 2) враховуючи раніше проведені дослідження, сформулювати власне визначення поняття «механізм державного управління у сфері надання духовної допомоги учасникам бойових дій».

Для її досягнення поставлено такі завдання: узагальнити теоретичні напрацювання науковців у галузі державного управління щодо структури механізму державного управління, а також сформулювати нове теоретичне поняття «механізм державного управління у сфері надання духовної допомоги учасникам бойових дій».

4. Виклад основного матеріалу.

Словник іншомовних слів (Бібліотека державного службовця) визначає термін «механізм» (з грецької μηχανισμός – знаряддя, пристрій) як: 1) пристрій, що передає чи перетворює рух між різними ланками машини, приладу; 2) внутрішній устрій, система, наприклад, державний механізм; 3) послідовність станів або процесів будь-яких явищ [1, с. 637].

Економічна енциклопедія дає наступне трактування «механізму» – це 1) система, пристрій, спосіб, що визначають порядок первинного виду діяльності; 2) внутрішній пристрій машини, устаткування тощо – система певних ланок та елементів, що приводить їх у дію [2, с. 355].

Незважаючи на певну плутанину у визначенні цього поняття (система, ланки, елементи), можна зрозуміти, що механізм – це деяка система, що визначає порядок певного виду діяльності [3, с. 5]. В науковій літературі з управління під механізмами розуміють: «механізм прийняття управлінських рішень», тобто управлінські технології [4, с. 125].

Загалом «механізм управління» – це складна управлінська категорія. Зміст поняття «механізм державного управління»

розкривається багатьма дослідниками. Розмістивши ці визначення за роками публікації робіт вищевказаних авторів у науковій літературі (в хронологічному порядку) та проаналізувавши їх (див. докладніше [5, с. 196–201]), автор статті прийшов до висновку, що механізм державного управління – це штучно створена складна система, призначена для практичного здійснення державного управління та досягнення поставлених цілей, яка має визначену структуру, методи, важелі, інструменти впливу суб'єкта управління на об'єкт управління з відповідним правовим, нормативним та інформаційним забезпеченням [5, с. 33].

Досліджуючи структуру механізму державного управління, досить значну роботу проробили Р. Рудніцька, О. Сидорчук, О. Стельмах. Їхня наукова праця «Механізми державного управління: сутність і зміст», на нашу думку, є досить ґрунтовною. Автори наголошують, що у «механізмі державного управління можна виділити такі головні елементи: методи, важелі, інструменти, політика, правове, нормативне та інформаційне забезпечення» [3, с. 19].

Ми погоджуємося із трактуванням структури механізму державного управління, запропонованим Р. Рудніцькою, О. Сидорчук, О. Стельмахом і, як зазначає О. Федорчак, можемо лише додати, що склад механізму державного управління визначеною сферою суспільного розвитку змінюватиметься, залежно від особливостей тієї чи іншої сфери [6, с. 178].

У літературі з державного управління існують різні підходи щодо видів і класифікації механізмів державного управління. Ми погоджуємося із думкою Н. Брюховецької, що «від переваги акцентів на ті чи інші сфери управління механізм управління буде мати свою назву» [7, с. 86; 6, с. 178].

Як зазначає О. Федорчак, залежно від того, які саме проблеми і як вирішуються із застосуванням конкретного державного механізму управління, він може бути складним (комплексним) і включати в себе декілька самостійних механізмів. Комплексний механізм державного управління може складатися із таких видів механізмів:

– економічного (механізми державного управління банківською, грошово-валютною, інвестиційною, інноваційною, кредитною, податковою, страховою діяльністю тощо);

— *мотиваційного* (сукупність командно-адміністративних та соціально-економічних стимулів, що спонукають державних службовців до високоефективної роботи);

— *організаційного* (об'єкти, суб'єкти державного управління, їх цілі, завдання, функції, методи управління та організаційні структури, а також результати їх функціонування);

— *політичного* (механізми формування економічної, соціальної, фінансової, промислової політики тощо);

— *правового* (нормативно-правове забезпечення: закони і постанови Верховної Ради України (далі – ВРУ), укази Президента, постанови і розпорядження Кабінету Міністрів України (далі – КМУ), а також методичні рекомендації та інструкції тощо) [6, с. 179].

Враховуючи проведені дослідження, Р. Рудніцька, О. Сидорчук, О. Стельмах запропонували модель механізму державного управління (див. Рис. 1). О. Федорчак також запропонувала аналогічну модель з деякими, на наш погляд, незначними змінами (див. рис. 2). Проте, на нашу думку, модель Р. Рудніцької, О. Сидорчук, О. Стельмаха можна дещо удосконалити відповідними правовими елементами, що її значно посилить.

Необхідно посилити їх складові частини правовими елементами, які, на наш погляд, є дуже важливими, а деякі елементи схеми необхідно відредагувати. Зокрема, складову «Політика» доповнити елементом «правова». В юридичній енциклопедії цей термін має наступне визначення: *правова політика* – це особлива форма вираження державної політики, засіб юридичної легітимації, закріплення і здійснення політичного курсу країни, реформування різних галузей суспільного життя. Ця політика має державно-владний характер і спрямована на створення ефективно діючого механізму правового регулювання суспільних відносин, найбільш повне забезпечення прав і свобод людини та громадянина, зміцнення дисципліни, законності й правопорядку, формування правової свідомості та правової культури населення тощо [8, с. 38].

У широкому розумінні, правова політика – це політика держави, заснована на праві, у вузькому значенні – державна політика в правовій сфері суспільного життя. Її метою в Україні є побудова громадянського суспільства і правової держави. Вона базується на

принципах і нормах Конституції України, виробляється Президентом, Верховною Радою, Кабінетом Міністрів, Конституційним Судом, Міністерством юстиції та деякими іншими державними органами України, а втілюється у законах, указах, постановах та інших нормативно-правових актах та в діяльності відповідних державних органів щодо їх реалізації [8, с. 38].

Правова політика має різні види і форми свого виявлення. Зокрема, залежно від змісту вона може бути правотворчою, правозастосовчою, правоохоронною, кримінально-правовою, виправною тощо, а залежно від часу, на який розрахована, – поточною або перспективною [8, с. 38]. Щоб правова політика була ефективною, вона повинна базуватися на вироблених теорією і практикою принципах: соціальної обумовленості, наукової обґрунтованості, стабільності, демократичності й гуманності, справедливості, узгодженості інтересів особи і держави, пріоритетності прав людини, відповідності міжнародним стандартам, прозорості й гласності [8, с. 38].

Також необхідно:

– доповнити складову «Правове забезпечення» елементом «Конституція України». Відповідно до ст. 8 Основного Закону нашої держави Конституція України має найвищу юридичну силу [9]. Жоден закон, інший нормативно-правовий акт, що приймається у державі, не може суперечити Основному Закону нашої держави, а за наявності такої суперечності має визнаватися не чинним з моменту його прийняття. Також необхідно доповнити цю ж складову елементом «міжнародні договори України» (відповідно до ч. 1 ст. 2 Закону України «Про міжнародні договори України» № 1906-IV від 29.06.2004 р., міжнародний договір України – це договір, угода, конвенція, пакт, протокол тощо), згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України. Тобто, це ті документи, які стали частиною законодавства України. На нашу думку, у цій же складовій було б доречно перейменувати елемент «Статути юридичних осіб» на «Локальні нормативно-правові акти юридичних осіб», адже регламентування діяльності юридичної особи може здійснюватись не тільки на підставі її Статуту, а й на підставі іншого правовстановлюючого документа – Положення (в більшій мірі стосується підприємств, установ,

організацій державної форми власності). Більше того, для забезпечення функціонування самого механізму діяльності в середині юридичної особи, видаються накази (в тому числі й по особовому складу), правила

поведінки, різного роду положення, інструкції (в тому числі посадові) та ін.

Рис. 1. Модель механізму державного управління за Р. Рудніцькою, О. Сидорчук, О. Стельмахом [3, с. 19]

Рис. 2. Модель механізму державного управління за О. Федорчак [6, с. 179]

Для більш компактного зображення моделі механізму державного управління в складовій «Правове забезпечення» об'єднаємо елементи «Укази Президента України», «Постанови Кабінету Міністрів України», «Накази міністерств і відомств» в один – «Підзаконні нормативно-правові акти». Словосполучення «Закони Верховної Ради» з правової точки зору вважаємо некоректним. Відповідно до статей 91 та 92 Конституції України, правильно писати «Закони України, прийняті Верховною Радою України» або ж писати просте словосполучення «Закони

України». Необхідно також складова «Методи» доповнити елементом «правові», адже *правове регулювання* – метод державного управління, суттю якого є юридичний вплив на соціально-правову сферу та її окремі елементи у процесі впорядкування суспільних відносин, основним учасником якого є державна влада [10, с. 148]. Методи правового регулювання поділяються на імперативні та диспозитивні. Імперативний метод передбачає владний вплив на учасників суспільних відносин без права вибору (наприклад, у кримінальному і адміністративному праві). Диспозитивний

метод, навпаки, передбачає варіанти поведінки учасників суспільних відносин як рівноправних сторін (застосовується, зокрема, у цивільному праві). В літературі є й інші класифікації методів правового регулювання: загальнодозвільні і спеціально-дозвільні; субординації й координації; виховання, заохочення і примусу. Це свідчить про складний характер даної правової категорії, яка нерідко постає не в чистому вигляді, а як сукупність прийомів реалізації норм права [11, с. 617].

Правове регулювання в системі виконавчої влади складається із двох груп методів: а) правового регламентування – видання нормативно-правових актів з метою встановлення загальноприйнятих умов

упорядкованості суспільних відносин у сфері державного управління; б) розпорядчо-юридичних дій – правового регламентування поточної управлінської діяльності. Залежно від рівня юридичного застосування, методи правового регулювання бувають трьох видів: загальнодержавні, відомчі, внутрішньосистемні [12, с. 403].

Складову «Інструменти» варто доповнити двома елементами: 1) укладення Україною міжнародних договорів; 2) прийняття Верховною Радою України законів, постанов та інших актів.

Враховуючи вищесказане, нами пропонується удосконалена графічна модель механізму державного управління (див. рис. 3).

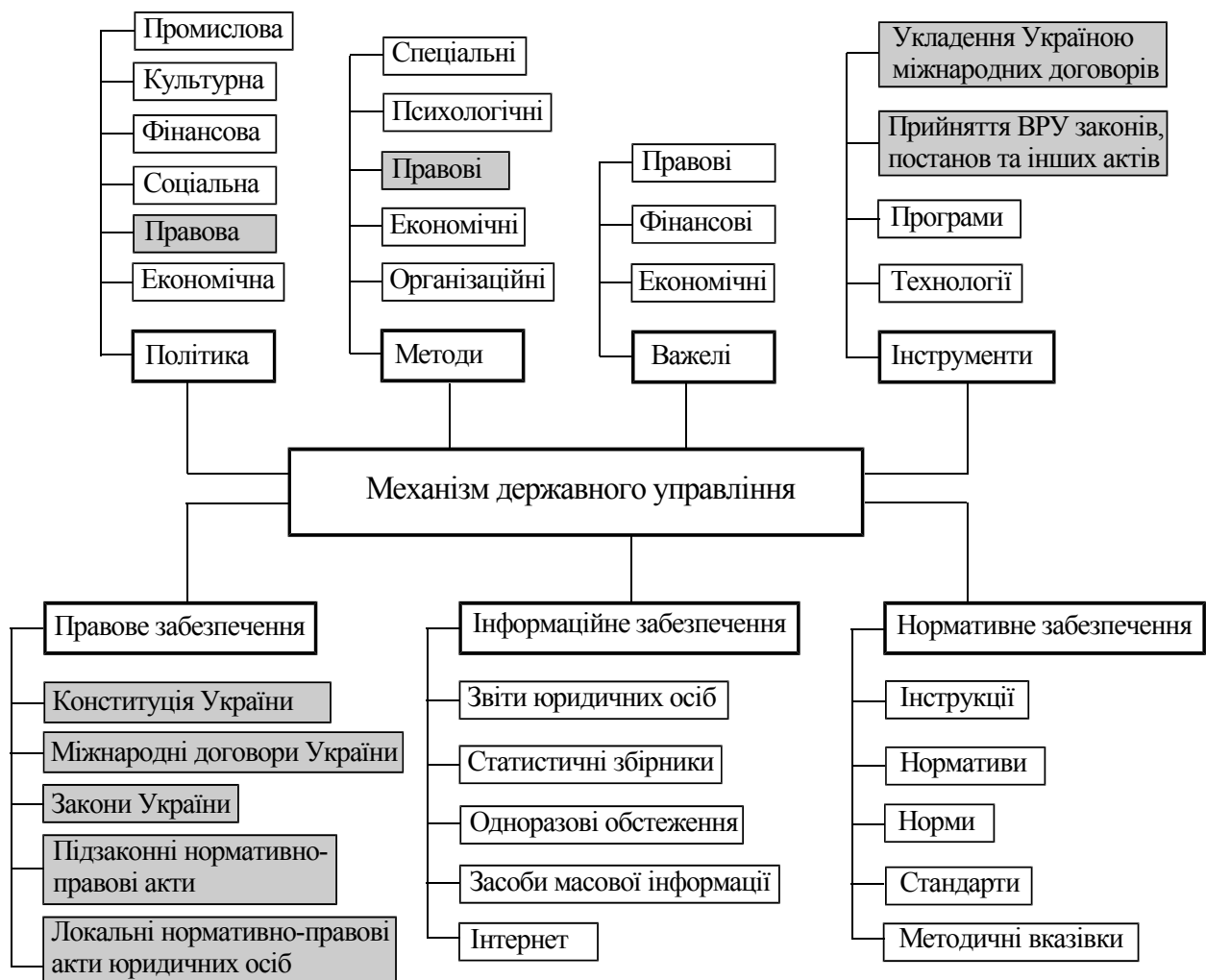

Рис. 3. Удосконалена модель механізму державного управління

Беручи до уваги запропоноване нами визначення механізму державного управління та враховуючи думку Н. Брюховецької, що «від переваги акцентів на ті чи інші сфери управління механізм управління буде мати

свою назву» [7, с. 86], сформулюємо визначення правового механізму державного управління. На нашу думку, *правовий механізм державного управління* – це штучно створена складна система, яка має визначену структуру,

методи, важелі, інструменти впливу суб'єкта управління на об'єкт управління з відповідним нормативно-правовим забезпеченням, призначена для практичного здійснення державного управління та досягнення поставлених цілей [5, с. 177].

Як свідчить міжнародний досвід, учасники бойових дій після повернення до мирного життя впродовж наступних 10-20 років можуть стати загрозою як для власних сімей, так і для всього суспільства. За статистикою, 98% з них потребують кваліфікованої допомоги внаслідок впливу бойових стрес-факторів. Розлади у колишніх бійців характеризуються високим рівнем конфліктності, підвищеною агресією, апатією, низькою працездатністю, загостренням та розвитком хронічних захворювань, інсультами, інфарктами, зростанням алкоголізму, наркоманії, асоціальною поведінкою, підвищенням ймовірності суїцидів, скороченням тривалості життя тощо [13].

30% ветеранів війни у В'єтнамі, котрі вижили та повернулись додому, згодом закінчили життя самогубством. Аналіз суїцидальної активності серед військовослужбовців-учасників антитерористичної операції Національної Гвардії України тільки за два місяця 2015 року свідчив про зростання показників (удвічі більше річних мирного часу) [13].

Значна кількість ветеранів зловживають спиртними напоями та наркотиками, а коли виникає потреба у грошах, то вчиняють крадіжки, грабежі з використанням трофейної зброї. Щоденні звіти МВС про оперативну обстановку в регіонах України збільшуються кількістю правопорушень за участю військовослужбовців-учасників антитерористичної операції (надалі – АТО) [13].

Проте, як відомо, захист Вітчизни передбачає позбавлення життя супротивника, спостереження моментів втрати життя своїх побратимів та інших страшних сцен, пов'язаних із пролиттям людської крові. Ні класична, ні військова психологія не дають повного звільнення військовослужбовцю від впливу вищевказаних бойових стрес-факторів, залишаючи його віч-на-віч із невирішеними проблемами, що в подальшому призводить до алкоголізму, наркоманії, суїцидальних настроїв та ін., про що зазначалось вище. Справа в тому, що інструменти, засоби, важелі та методи

впливу як класичної, так і військової психології є вузько обмеженими і не вирішують саме духовних проблем військовослужбовця, який тривалий час перебував у зоні АТО [14].

За словами речника Міністерства оборони України, з початку проведення антитерористичної операції (станом на 14.04.2017) статус учасника бойових дій вже отримали 199 114 військових та працівників Збройних сил України [15]. Переважна більшість із них потребує духовної, медичної, психологічної, соціальної реабілітації та адаптації.

Для досягнення мети духовної реабілітації військовослужбовців повинні бути внесені не тільки зміни та доповнення до законодавчих актів, а й повинна бути розроблена ефективна модель духовної реабілітації учасників бойових дій як система організації надання реабілітаційних послуг, спрямованих на відновлення їх духовного стану і, як наслідок, покращення їх фізичного та психічного здоров'я, забезпечення успішної соціальної адаптації. Така модель духовної реабілітації буде працювати, якщо на рівні держави буде розроблений ефективний механізм державного управління у сфері надання духовної допомоги учасникам бойових дій. Дія цього механізму повинна бути спрямована на створення умов для повноцінної реабілітації та соціальної адаптації учасників бойових дій (у тому числі й учасників АТО) до повноцінного цивільного життя після їх демобілізації, звільнення за станом здоров'я або в запас.

Що ж стосується «механізму державного управління у сфері надання духовної допомоги учасникам бойових дій», то, на нашу думку, дане поняття можна було б означити наступним чином: – *механізм державного управління у сфері надання духовної допомоги учасникам бойових дій* – це штучно створена складна система, яка має визначену структуру, методи, важелі, інструменти впливу суб'єкта управління на об'єкт управління з відповідним правовим, нормативним та інформаційним забезпеченням, призначена для практичного здійснення державного управління та досягнення стратегічної мети – повноцінної реабілітації та соціальної адаптації учасників бойових дій до повноцінного цивільного життя після їх демобілізації, звільнення за станом здоров'я або в запас.

5. **Висновки.** Аналіз проведених

досліджень вітчизняних та зарубіжних науковців стосовно змістовного наповнення понять «механізм державного управління», «правовий механізм державного управління» та «механізм державного управління у сфері надання духовної допомоги учасникам бойових дій» дав змогу визначити механізм державного управління як досить складну систему, призначену для практичного здійснення державного управління та досягнення певної стратегічної мети. Цей механізм має визначену структуру, методи, важелі, інструменти впливу суб'єкта управління на об'єкт управління з відповідним правовим, нормативним та інформаційним забезпеченням.

На основі проведеного аналізу чітко визначено складові частини самої структури механізму державного управління. Запропоновано удосконалену модель структури механізму державного управління. Складовими елементами цієї моделі є політика, методи важелі, інструменти, правове, інформаційне та нормативне забезпечення. До більшості цих елементів внесено певні зміни та зроблено доповнення, що суттєво посилює саму структуру механізму державного управління.

Вищевказані напрацювання можуть стати корисними для подальших наукових розробок в галузі державного управління та в практичній діяльності посадових осіб органів державної виконавчої влади.

Література:

1. Словник іншомовних слів: 23 000 слів та термінологічних словосполучень [Текст] / уклад. Л. О. Пустовіт [та ін.]. — К. : Довіра, 2000. — 1018 с. — (Серія: Б-ка держ. службовця. держ. мова і діловодство).
2. Економічна енциклопедія [Текст] : у 3 т. Т. 2 / С. В. Мочерний (відп. ред.) [та ін.]. — К. : Видавничий центр «Академія», 2001. — С. 848.
3. Рудніцька Р. М. Механізми державного управління: сутність і зміст [Текст] / Р. М. Рудніцька, О. Г. Сидорчук, О. М. Стельмах; за наук. ред. д. е. н., проф. М. Д. Лесечка, к. е. н., доц. А. О. Чемериса. — Львів : ЛРІДУ НАДУ, 2005. — 28 с.
4. Мильнер Б. З. Теорія організацій [Текст] / Б. З. Мильнер. — М. : ИНФРА-М, 1998. — 335 с.
5. Дробко Е. В. Удосконалення механізмів державного управління у сфері зовнішньої трудової міграції громадян України [Текст] : дис. канд. наук з держ. упр. : 25.00.02 / Е. В. Дробко ; Львівський регіональний інститут державного управління Національної академії державного управління при Президенті України. — Львів : [б. в.], 2011. — 295 с.
6. Федорчак О. В. Зміст, структура та класифікація механізмів державного управління / О. В. Федорчак // Ефективність державного управління [Текст] : зб. наук. пр. — Вип. 14/15 / за заг. ред. проф. В. С. Загорського, доц. А. В. Ліпенцева. — Львів : ЛРІДУ НАДУ, 2008. — С. 174—184.
7. Брюховецька Н. Ю. Економічний механізм підприємства в ринковій економіці: методологія і практика [Текст] / Н. Ю. Брюховецька. — Донецьк : ІЕП НАН України, 1999. — 276 с.
8. Юридична енциклопедія [Текст] : в 6 т. Т. 5: П – С / редкол. : Ю. С. Шемшученко (гол. редкол.) [та ін.]. — К. : Українська енциклопедія, 2003. — 736 с.
9. Конституція України [Електронний ресурс] : Закон України № 254к/96-ВР від 28.06.1996 р. — Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=254%EA%2F96-%E2%F0>.
10. Державне управління [Текст] : словн.-довідн. / уклад. : В. Д. Бакуменко (кер. творч. кол.), Д. О. Безносенко, І. М. Варзар [та ін.] ; за заг. ред. В. М. Князева, В. Д. Бакуменка. — К. : УАДУ, 2002. — 228 с.
11. Юридична енциклопедія [Текст] : в 6 т. Т. 3: К – М / редкол. : Ю. С. Шемшученко (гол. редкол.) [та ін.]. — К. : Українська енциклопедія, 2001. — 792 с.
12. Малиновський В. Я. Державне управління [Текст] : навч. посіб. / В. Я. Малиновський. — Вид. 2-ге, доп. та перероб. — К. : Атіка, 2003. — 576 с.
13. Пояснювальна записка до проекту Закону України «Про внесення зміни до статті 11 Закону України Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» від 21.04.2015 р. [Електронний ресурс]. — Режим доступу : http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=54861.
14. Дробко Е. В. Практичний аспект державного регулювання у сфері надання духовно-психологічної допомоги учасникам бойових дій / Е. В. Дробко // Вісник Національного університету водного

господарства та природокористування [Текст] : зб. наук. пр. — Вип. 1 (73). — Рівне : НУВГП, 2016. — С. 26—33. — (Серія “Економічні науки”).

15. Виступ речника МО України під час брифінгу в Українському кризовому медіа-центрі (14.04.2017) [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.mil.gov.ua/news/2017/04/14/vistup-rechnika-mo-ukraini-pid-chas-brifingu-v-ukrainskomu-krizovomu-media-czentr/>.

References

1. Pustovit, L. O. (compiler) [and others.]. (2000), “Glossary of foreign words: 23,000 words and terminological phrases”, Dovira, Kiev, Ukraine.

2. Mochernyi, S. V. (responsible editor) [and others.]. (2001), “Economic Encyclopedia”, T. 2, Publishing Center “Academy”, Kiev, Ukraine.

3. Rudnitska, R. M. Sydoruk, O. H. Stelmakh O. M. (2005), “Mechanisms of public administration: essence and content”, LRIPA NAPA, Lviv, Ukraine.

4. Millner, B. Z. (1998), “Theory of Organizations”, INFRA-M, Moskva, Russia.

5. Drobko, E. V. (2011), “Improvement of public administration mechanisms in the field of external labor migration of Ukrainian people”, Abstract of Ph.D. dissertation, Public Administration, Lviv Regional Institute of Public Administration National Academy of Public Administration, the Office of the President of Ukraine, Lviv, Ukraine.

6. Fedorchak, O. V. (2008), “Contents, structure and classification of mechanisms of state administration”, *Efficiency of public administration*, Collection of scientific works, Vol.-14/15, LRIPA NAPA, Lviv, Ukraine, pp. 174-184.

7. Briukhovetska, N. Yu. (1999), “The Economic Mechanism of an Enterprise in a Market Economy: Methodology and Practice”, IEP of the National Academy of Sciences of Ukraine, Donetsk, Ukraine.

8. Shemshuchenko Y. S. (head of the editorial board) [and others] (2003), “Legal

Encyclopedia”, 6 t. T. 5: P – C, Ukrainian Encyclopedia, Kiev, Ukraine.

9. The official web portal of Verkhovna Rada Of Ukraine (1996), “The Constitution of Ukraine”, available at: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=254%EA%2F96-%E2%F0> (Accessed 28 June 1996).

10. Bakumenko, V. D. (head of the creative team) Beznosenko, D. O. Varzar, I. M. [and others] (2002) “Public Administration: dictionary-directory”, UADU, Kiev, Ukraine.

11. Shemshuchenko, Y. S. (head of the editorial board) [and others.]. (2001), “Legal Encyclopedia”, 6 t. T. 3: K – M, Ukrainian Encyclopedia, Kiev, Ukraine.

12. Malynovskyi, V. Ya. (2003), “State Administration [Text]: tutorial”, 2nd ed, Atika, Kiev, Ukraine.

13. The official web portal of Verkhovna Rada Of Ukraine (2015), “Explanatory note to the draft Law of Ukraine “On Amendments to Article 11 of the Law of Ukraine On Social and Legal Protection of Servicemen and their Family Members””, available at: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=54861 (Accessed 21 April 2015).

14. Drobko, E. V. (2016), “Practical aspect of state regulation in the field of providing spiritual and psychological assistance to combatants”, Bulletin of the National University of Water and Environmental Engineering: collection of scientific works, Vol. 1 (73), NUWEE, Rivne, Ukraine, pp. 26-33.

15. The official site of Ministry of Defence of Ukraine (2017), “Speech of the spokesman of the Ministry of Defense of Ukraine during a briefing at the Ukrainian Crisis Media Center”, available at: <http://www.mil.gov.ua/news/2017/04/14/vistup-rechnika-mo-ukraini-pid-chas-brifingu-v-ukrainskomu-krizovomu-media-czentr/> (Accessed 14 April 2017).